

Jersey Barrier
Amir Farsijani

February 9 – 14, 2018
Electric Room 26/50 (Dastan:Outside Projects)
Ghalamchi Dead End, Opposite Azad University,
Felestin Street North, Tehran, Iran
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastanoutside

جرسی بریر
امیر فارسجانی

۲۰ تا ۲۵ بهمن ۱۳۹۶
اتاق برق ۲۶/۵۰ (پروژه‌های بیرون از دستان)
تهران، خیابان فلسطین شمالی، بین خیابان بزرگمهر و خیابان انقلاب،
روبه‌روی دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد، بن‌بست قلم‌چی
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastanoutside

دستان، نمایش امیر فارسجانی با عنوان «جرسی بریر» را در اتاق برق اعلام می‌کند. این نمایش در روز ۲۰ بهمن ۱۳۹۶ افتتاح و تا ۲۵ این ماه ادامه خواهد داشت. این نمایش شامل سه چیدمان است.

امیر فارسجانی (م. ۱۳۶۷، تهران) هنرمندی چندرشته‌ای است که به‌طور عمده با عکاسی و چیدمان، با رویکردی مفهومی کار می‌کند. او فارغ‌التحصیل رشته‌ی طراحی گرافیک است. تجربیات روزمره‌ی شهری، نقشی کلیدی در رویکرد اولیه‌ی او به آثارش دارند. نقطه‌ی شروع کار او، معمولاً مستندکردن هرآن‌چه به عنوان استانداردهای زندگی شهری قلمداد می‌شود، است. او این کار را به‌وسیله‌ی عکاسی انجام می‌دهد و بدین شکل، بازگشت به فضاهایی که در آن بوده را راحت‌تر می‌کند.

امیر فارسجانی در آثارش بیش‌تر با اشیاء شهری کار می‌کند، به طوری که «شهر ماده‌ی اولیه‌ی» کارهای او است. در پروژه‌های «من به عنوان پهلوان» (اولین نمایش در «خیابان انقلاب»، ۱۳۹۴، «مرکز هنر و شهرشناسی»، برلین، آلمان)، سه مجسمه ساخت و هرکدام را بر روی میله‌های محصورکننده‌ی چهارراه ولیعصر تهران قرار داد — میله‌هایی که مسیر عبور و مرور مردم تهران را در یکی از مهم‌ترین و شلوغ‌ترین چهارراه‌های تهران محدود کرده بود. در ادامه، در نمایش «تاخوردگی» (۱۳۹۵، گالری طراحان آزاد، تهران) نیز، این هنرمند با ساختن یک هزارتوی (ماز) ۷ در ۸ متر، به‌شکلی انتزاعی به زیرگذر چهارراه ولیعصر پرداخت.

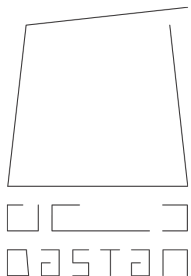
«جرسی بریر» — به‌معنای دیواره یا جداکننده‌ی جرسی — نوعی بلوک بتنی است که اولین بار در دهه‌ی ۱۹۵۰ در «مؤسسه‌ی تکنولوژی استیونز» در ایالت نیوجرسی طراحی شد. نمایش اخیر شامل سه چیدمان با محور «جرسی بریر» است: چیدمانی برای یادبود یک حادثه در سال ۱۳۹۳ که منجر به مرگ دختری نوجوان در تبریز شد، چیدمانی دیگر با برخوردی مستندگونه شامل تعدادی عکس، و یک چیدمان متحرک.

Dastan is pleased to announce "Jersey Barrier", a presentation by Amir Farsijani at Electric Room. The show will be open to public view from February 9 to 14, 2018.

Amir Farsijani (b. 1988, Tehran, Iran) is a multidisciplinary artist who mostly works in photography and installation with a conceptual approach. He is a graduate of graphic design. Daily urban experiences play a major role in his initial approaches to his works. The first step is the documentation of whatever is considered as standards of urban life. He explains that by using photography for documentation, he can more easily go back to the spaces he has been to.

Amir Farsijani usually works with urban objects, and the city is his 'raw material'. In "I am an Athlete" (first shown at "Enghelab Street", 2015, ZK/U, Berlin), he created three sculptures and installed them on the surrounding fencings of Tehran's Valiasr junction —fencings that have limited the transit pathway of citizens in one of the most important and crowded crossroads of Tehran. Continuing his work, Amir created a 7x8m maze in the gallery space modeled conceptually on Valiasr pedestrian underpass ("Foldings", 2016, Tarahan-e-Azad Gallery, Tehran).

A "Jersey Barrier" is a concrete barrier designed in the 1950s by Stevens Institute of Technology for the state of New Jersey. The current presentation consists of three installations based on Jersey Barrier: a memorial for a teenage girl killed in a 2014 accident in Tabriz involving a Jersey Barrier; a second installation based on photo documentations of barriers, and a moving installation.

Jersey Barrier
Amir Farsijani

February 9 – 14, 2018

Electric Room 26/50 (Dastan:Outside Projects)

Ghahmchi Dead End, Opposite Azad University,

Felestin Street North, Tehran, Iran

Website: <http://dastan.gallery/>

Instagram: @dastanoutside

جرسی تبریز
امیر فارسجانی

۲۰ تا ۲۵ بهمن ۱۳۹۶

اتاق برق ۲۶/۵۰ (پروژه‌های بیرون از دستان)

تهران، خیابان فلسطین شمالی، بین خیابان بزرگمهر و خیابان انقلاب،

روبه‌روی دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد، بن‌بست قلم‌چی

وبسایت: <http://dastan.gallery/>

اینستاگرام: @dastanoutside

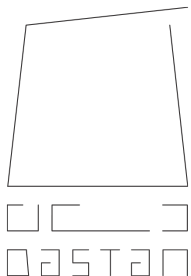
Amir Farsijani. 2018. "A Five-Day-Long Memorial for Mahnaz".
From "Jersey Barrier" Series. Thread, Black Ink, Wood, Leather, Metal Wires.

امیر فارسجانی. ۱۳۹۶. «یادبود پنج‌روزه برای مهناز».

از مجموعه‌ی «جرسی تبریز». نخ، مرکب سیاه، چوب، چرم، سیم فلزی.

در ۲ خرداد ۱۳۹۳ در شهر تبریز، یک بلوک بتنی که توسط شهرداری برای جلوگیری از فعالیت (به اصطلاح «پلمب‌کردن») یک مغازه در خیابان شریعتی نصب شده بود، بر سر یک دختر ۱۶ ساله به نام «مهناز اکبری» و پدر او (صاحب مغازه) افتاد. این حادثه باعث مرگ این دختر نوجوان و شکستن پای پدر او شد. شهرداری تبریز از سال ۱۳۸۷ جلوی فعالیت این مغازه را به علت بدهی ۱۱ میلیون و ۵۰۰ هزار تومانی (که تا سال ۱۳۹۳ با افزایش‌های ناشی از معوق‌شدن آن به ۴۵۰ میلیون تومان رسیده بود) گرفته بود.

On May 23, 2014 in Tabriz, a concrete barrier which was put in place by the municipality to block access to a shop, fell down and killed a 16-year-old girl, along with injuring her father —the owner of the shop. Tabriz Municipality had blocked the shop since 2008 to stop them from doing business, imposing an unpaid fine of IRR 115 million (increased to IRR 4.5 billion in 2014).

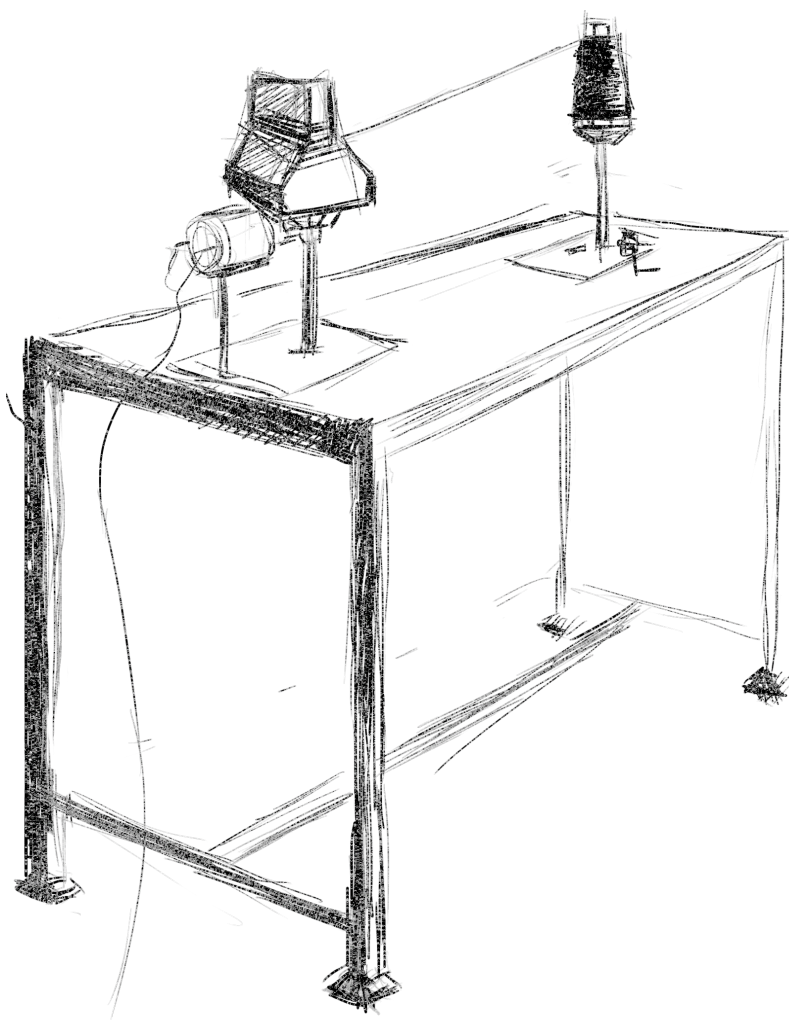

Jersey Barrier
Amir Farsijani

February 9 – 14, 2018
Electric Room 26/50 (Dastan:Outside Projects)
Ghalamchi Dead End, Opposite Azad University,
Felestin Street North, Tehran, Iran
Website: <http://dastan.gallery/>
Instagram: @dastanoutside

جرسی بریر
امیر فارسجانی

۲۰ تا ۲۵ بهمن ۱۳۹۶
اتاق برق ۲۶/۵۰ (پروژه‌های بیرون از دستان)
تهران، خیابان فلسطین شمالی، بین خیابان بزرگمهر و خیابان انقلاب،
روبه‌روی دانشکده هنر و معماری دانشگاه آزاد، بن‌بست قلم‌چی
وبسایت: <http://dastan.gallery/>
اینستاگرام: @dastanoutside

←
Amir Farsijani. Untitled. From "Jersey Barrier" Series.
2018. Metal, Gearwheels, Thread, Acrylic Paint, Paste.
امیر فارسجانی. ۱۳۹۶. بدون عنوان. از مجموعه‌ی «جرسی
بریر». فلز، چرخ‌دنده، نخ، رنگ اکریلیک، خمیر.

در جریان هم‌کنشی‌ای که بین دو قطب شکل می‌گیرد و ضلعی در حال اعمال نیرو بر دیگری است، قدرت اعمال‌شده تنها نزد فاعلی نیست که به ظاهر در حال انجام است یا صاحب توانایی‌ای است برای اعمال قدرت، تمامی آن‌چه را که از آن توان می‌گیرد، مصادره می‌کند. قدرت (توان)، تنها نیرویی وارده برای کنترل نیست. امکان و بالقوگی استمرار است که بدان توان ادامه‌دادن می‌دهد. ریشه‌شناسی واژه‌ی «Power»، دو معنای متفاوت از آن نشان می‌دهد: «Poere»، ریشه‌ی اول، به معنای داشتن و توانایی برای انجام کاری به قدرت تأسیسی و پیشینی مانند قدرت دولتی اشاره دارد. معنای دوم آن، «Potens»، که حالت سوم همین فعل —و ریشه‌ی واژه‌ی امروزی «Potent»— است، معنایی که به حالتی از بالقوگی (Potentiality) اشاره دارد. به گفته‌ی آگامبن*، این برداشت از قوه (توان)، هم‌ارز قوه یا قابلیت مرکز-زده‌شده‌ی توده‌ها و مردمان است. در این برداشت است که منشأ قدرت، برعکس آن‌چه ما

همواره شاهدش هستیم، فرصتی برای بروز جست‌وجو می‌کند. این مهم را از خلال بالقوگی ناب می‌توان دریافت کرد. در این برداشت از قوه، ضلعی که قدرت در حال حرکت‌دادن آن است، با ساکن شدن در بالقوگی است که می‌تواند تمامی توانش را پیدا کند. این اصل بروز پیدا نمی‌کند مگر با انقطاع از دیالکتیکی که شکاف جزء ذاتی آن است. این انقطاع و سکون به مثابه «کشیدن ترمز لوکوموتیو» است. این لحظه‌ی مسیحایی، در پایان اتفاق نمی‌افتد، بلکه هر لحظه توانشی برای رهایی را در اختیار می‌گذارد. هر آن، می‌توان انتظار داشت که قوه‌ی بدون باقی‌مانده‌ی معنایی، به بالقوگی تبدیل شود.

علی حسن یکتایی

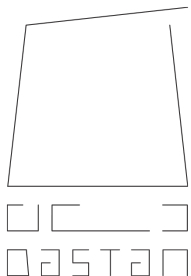
In the interaction between two opposing poles, where one part is active and the other passive, power is not specifically exclusive to the side which seems to be superior. Power claims all that builds up its potency. Power is not the force to control; it is enabled by the possibility and potentiality of consistency. The etymology of the word "Power" refers it back to two different meanings: "Poere" or the "ability to act or do; strength" referring to "legal power or authority; authorization", and "Potens"; the third-person form of the same verb —also the root of the word "potent"— signifying a state of "potentiality". According to Agamben*, such meaning of potentiality can be an alternative for de-centralized ability of the mass.

Contrary to our expectations, such reading allows the source of power to express itself. This can be understood by pure potentiality. In such reading of potentiality, the side which is being moved by power, finds its utmost capacity by remaining potential. This cannot be realized unless a break is taken from dialectic, which is itself broken in its nature. This rupture and interruption is like a 'train locomotive braking'. Such redemptive moment, does not happen in the end, but offers the possibility for freedom throughout the way. You can expect the potential to turn into potentiality, at any moment.

Ali Hassan Yektai

* Agamben, Giorgio. "Mezzi senza fine. Note sulla politica" (1996) — "Means Without End: Notes of Politics" Trans. Vincenzo Binetti and Cesare Casarino. University of Minnesota Press. 2000. 'Form-of-Life'. p. 10.

* آگامبن، جورجو. «وسائل بی‌هدف: یادداشت‌هایی در باب سیاست». ترجمه‌ی امید مهرگان، صالح نجفی. نشر چشمه. تهران ۱۳۸۶. مقاله‌ی شکل - حیات. ص ۱۶.

Jersey Barrier
Amir Farsijani

February 9 – 14, 2018

Electric Room 26/50 (Dastan:Outside Projects)
Ghalamchi Dead End, Opposite Azad University,
Felestin Street North, Tehran, Iran

Website: <http://dastan.gallery/>

Instagram: @dastanoutside

جرسی بریر
امیر فارسجانی

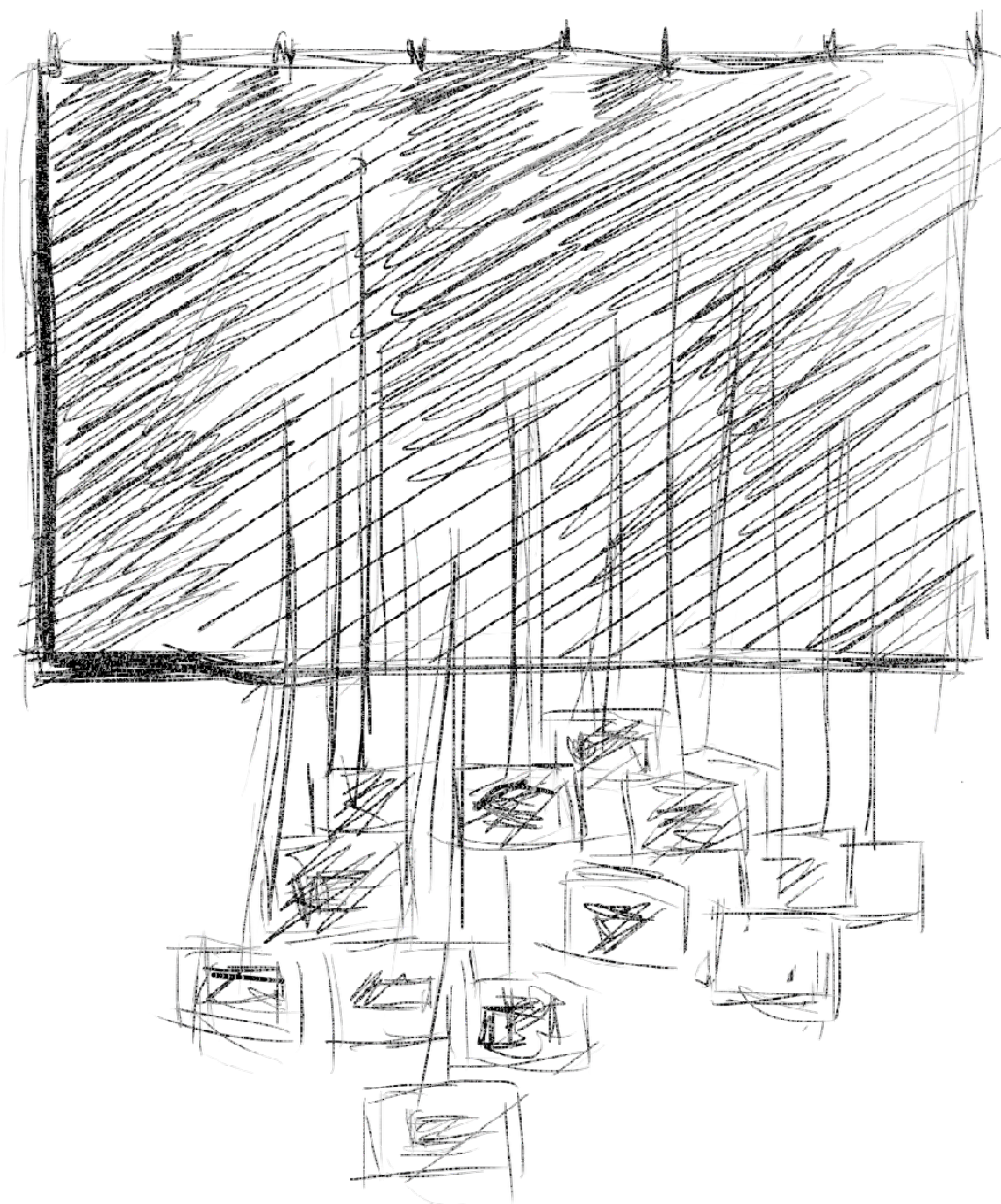
۲۰ تا ۲۵ بهمن ۱۳۹۶

اتاق برق ۲۶/۵۰ (پروژه‌های بیرون از دستان)

تهران، خیابان فلسطین شمالی، بین خیابان بزرگمهر و خیابان انقلاب،
روبه‌روی دانشکده‌ی هنر و معماری دانشگاه آزاد، بن‌بست قلم‌چی

وبسایت <http://dastan.gallery/>

اینستاگرام @dastanoutside

Amir Farsijani. Untitled. From "Jersey Barrier" Series. 2018. Leather, Thread, Photographs.

امیر فارسجانی. ۱۳۹۶. بدون عنوان. از مجموعه‌ی «جرسی بریر». چرم، نخ، عکس.